

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.350/2021/5.

A tanács tagjai:

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Cseh Attila előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

Dr. Farkas Ádám kamarai jogtanácsos

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Szentmiklósi-Tóth Tamás ügyvéd

A per tárgya:

Szerződésből eredő követelés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 1.Pf.234/2020/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Járásbíróság 9.P.20.094/2020/17.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 140.204 (száznegyvenezer-kétszáznégy) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 560.800 (ötszázhatvanezer-nyolcszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jogelődje, a B..... A..... Zrt. és az alperes között BCMU-07042064 szám alatt 2007. november 07-én deviza (CHF) alapú kölcsönszerződés (a továbbiakban: szerződés) jött létre, amelynek közvetlen előzménye az ugyanezen napra keltezett hitelkérelem volt, mely tartalmazta a finanszírozás tárgyát képező járművet, az alperes szükséges adatait, továbbá a finanszírozás módjaként a svájci frank alapú, változó kamatozású hitelt, finanszírozott összegként 4.688.000 forintot.

[2] A szerződés a gépjármű szerződéskötéskor ismert bruttó vételárát 5.860.000 forintban, az adós által fizetendő sajátrészt 1.172.000 forintban, a hitel összegét 4.688.000 forintban, futamidejét 120 hónapban rögzítette azzal, hogy a hitel változó kamatozása, CHF alapú, változó futamidejű, az éves induló ügyleti kamatláb 9,73% volt.

[3] A szerződés 7. pontja szerint: „Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esetleges törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A Hitelszerződés lejárat előtti megszűnése, vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egyösszegben válik esedékessé. Az adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának, és vállalja ennek következményeit.”

[4] A szerződés 12. pontja értelmében a szerződésben és annak mellékleteiben nem szabályozott feltételeknek a hitelező Üzletszabályzata (a továbbiakban: ÜSZ) az irányadó, az adós pedig a szerződés aláírásával kijelenti, hogy azt átvette, megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el.

[5] Az ÜSZ 18.3.2., 18.3.3. és 18.3.4. pontja tartalmazott rendelkezéseket a deviza alapú szerződés vonatkozásában az árfolyamkülönbözet érvényesíthetőségére, az árfolyamkülönbözet elszámolására, ezzel összefüggésben a futamidő változására, a 18.3.4. pont tartalma pedig lényegében megegyezett a szerződés 7. pontjában foglaltakkal.

[6] A szerződés és az ÜSZ rendelkezésein túlmenően más, a deviza alapú szerződéssel kapcsolatos árfolyamkockázati tájékoztatásra nem került sor.

[7] A felperes jogelődje a 2014. július 1-i levelével a szerződést felmondta, követelését 2019. augusztus 8-án a felperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperes módosított keresetében 5.497.136 forint és járulékai megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

[9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a szerződés 7. pontjában foglalt kockázatfeltárás nem megfelelő tartalmú, és az ÜSZ sem tartalmaz részletesebb tájékoztatást az árfolyamkockázatról, ami a főszolgáltatás körébe tartozó szerződési rendelkezés, így a 2/2014. PJE határozat szerint világosnak, és egyértelműnek kell lennie, ennek hiányában e szerződési feltétel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 239. § (1) bekezdése értelmében érvénytelen, ami az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi. Utalt az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-51/2017., a C-186/2016. és a C-227/2018. számú ítéleteire, valamint a 93/13. EGK irányelvre is.

[10] A felperes az alperes kifogását alaptalannak tartotta. Előadta, hogy a szerződés 7. pontja alapján az átlagos fogyasztó számára is egyértelmű, hogy az árfolyamkockázatnak nincs felső határa, a forint leértékelődése a hátralévő teljes tőketartozást is növeli, valamint, hogy ennek kockázata korlátozás nélkül kizárólag az adóst terheli. Álláspontja szerint a tájékoztatás egyértelmű és kielégítő volt. Hivatkozott a 6/2013. PJE határozat indoklásában

foglaltakra, miszerint a tájékoztatási kötelezettség nem terjedhet ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, illetőleg valószínűségére. Megjegyezte, nincs olyan szerződéses rendelkezés, amely arra utalna, hogy az árfolyamváltozás nem valós, vagy annak van felső határa volna. Szerinte az átlagos fogyasztónak nyilvánvalóvá kellett váljon az is, hogy azért kap az árfolyamkockázatról tájékoztatást, mert annak lehetősége valós, és az bármikor, így a futamidő alatt is bekövetkezhet. Hivatkozott az ÜSZ 18.3.2. pontjára, mely meghatározza az árfolyamkülönbözet elszámolásának képletét, illetőleg annak elszámolását is.

Az első- és másodfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az egyedi szerződésben és az ÜSZ-ben a devizakockázattal összefüggésben adott tájékoztatás közhelyeket tartalmazó, általánosságban megfogalmazott és sablonos volt, ami alapján a kockázat fennálltáról, annak korlátlan voltáról és arról, hogy az csak őt terheli, egy átlagosan körültekintő, észszerűen figyelmes fogyasztó – egyéb többlettájékoztatás nélkül – nem vonhatott le alapos következtetést. A tájékoztatás elégtelen volta a szerződés érvénytelenségét eredményezi, a sikeres semmisségi kifogásra tekintettel a keresetet el kellett utasítania.

[12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 5.497.136 forintot, ennek 2019. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó évi 9,73 % ügyleti kamatát, valamint a jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő késedelmi kamatot, 111.006 forint lejárt ügyleti kamatot, ennek 2019. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeres mértékének megfelelő késedelmi kamatát, továbbá 543.590 forint lejárt késedelmi kamatot, valamint 1.182.000 forint első- és másodfokú perköltséget.

[13] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, ugyanakkor tévesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megfelelőségével kapcsolatosan, amelynek eredményeképpen tévesen állapította meg a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségét, és hozott ez alapján keresetet elutasító ítéletet.

[14] A másodfokú bíróság szerint nem volt megalapozott az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a szerződés 7. pontjában foglalt tájékoztatás az árfolyamkockázat mértékéről és annak korlátlan növekedési lehetőségéről ne tájékoztatta volna megfelelően az alperest. Abban ugyanis kifejezetten szerepel, hogy az árfolyamváltozás kockázatot jelent, és hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatot teljes mértékben, azaz korlátozás nélkül az adós köteles viselni. A kölcsönszerződésből felismerhető volt, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a szerződést megkötötték, megváltozhat, valamint az is, hogy az árfolyamváltozás a fogyasztó pénzügyi kötelezettségeire milyen jelentős gazdasági következményekkel járhat. Kifejezetten rögzítette a tájékoztató, hogy adott esetben az esedékes törlesztőrészek, illetve a teljes hátralévő tőketartozás is növekedhet.

[15] Rámutatott továbbá, hogy a kockázat mibenlétének megértéséhez nem volt szükséges a szerződés különböző helyeken elhelyezett egyes pontjainak az együttes értelmezése, mert a tájékoztatás az egyedi szerződésben került elhelyezésre jól látható és értelmezhető helyen. Nem volt ezért jelentősége annak, hogy az ÜSZ 18.3.2., 18.3.3. és 18.3.4. pontjai is tartalmaztak rendelkezéseket a deviza alapú szerződések vonatkozásában az árfolyamkülönbözetre, annak érvényesíthetőségére, elszámolására és a futamidő változására, a 18.3.4. pont pedig tartalmilag megegyezik a szerződés 7. pontjában foglaltakkal. Mivel az egyedi szerződésben történt meg a devizakockázatról szóló tájékoztatás, ezért nem kellett

külön vizsgálni azt, hogy az ÜSZ egyes pontjaiban elhelyezésre kerültek-e erre vonatkozó információk, és azok esetlegesen nem egy helyen találhatók.

[16] Arra is kitért, hogy a tájékoztatás időben nem a kölcsönszerződés megkötését napokkal megelőzően történt, azonban ilyen jellegű kötelezettséget a szerződéskötéskor a hatályos jogszabályok nem írtak elő a pénzügyi intézmény számára. A tájékoztatást a szerződésre vonatkozó legfontosabb adatok között helyezte el a felperes jogelődje, így annak megismerésében és megértésében nem akadályozta az alperest az, hogy esetlegesen további terjedelmes tartalmú iratokat kellene megismerni. A központi helyen elhelyezett, kellően figyelemfelhívó rendelkezés nyelvtani megfogalmazása pedig az átlagosan tájékozott fogyasztó számára érthető.

[17] Hangsúlyozta, hogy az árfolyamváltozás mértéke és iránya a szerződéskötés időpontjában nem volt megbecsülhető, ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettsége azonban a pénzügyi intézménynek nem állt fenn. Az alperes a tájékoztatás szövegéből nem vonhatott le alappal olyan következtetést, hogy az árfolyamváltozás következményei őt nem korlátlanul, hanem csak bizonyos árfolyam erejéig terhelik és a szerződésből az is megállapítható, hogy abból nem lehet olyan következtetésre jutni, hogy az alperes ne lett volna köteles korlátlanul viselni az árfolyamváltozás esetleges negatív következményeit.

[18] Mindezen körülményeket összességében értékelve és mérlegelve azt állapította meg, hogy a tájékoztatás megfelelő időben történt, kellően figyelemfelhívó volt mind nyelvtani, mind tartalmi szempontból, és értelmezhető volt az átlagosan tájékozott fogyasztó számára, ezért a szerződés nem érvénytelen.

[19] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az ellenkérelem nem tartalmazott a kereset összegezési kérelmét vitató nyilatkozatot, az alperes kizárólag az árfolyamkockázati tájékoztatással kapcsolatos hiányosságokat részletezte. Ezen túlmenően a 16. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint az alperes kifejezetten nyilatkozott arról, hogy védekezése jogalapi védekezés, amelyet a szerződés érvénytelenségére alapított. Miután a kereset jogalapja megállapítható, az összegezési kérelmet pedig az alperes nem vitatta, a másodfokú bíróság az alperest a keresettel egyezően marasztalta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a keresetet elutasító határozat hozatala érdekében. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet ellentétes a 2/2014. PJE számú határozattal, valamint az EUB C-51/17., C-186/16. számú ítéleteiben foglalt megállapításokkal, továbbá sérti az rPtk. 209. § (2) bekezdését, 209/A. § (2) bekezdését és az rHpt. 203. § (6) bekezdését, továbbá a Pp. 346. § (5) bekezdését, mivel a jogerős ítélet indokolása nem tartalmazza, hogy a másodfokú bíróság miért tért el a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatok közül többek között a Gfv.VII.30.090/2020. (BH 2021.141.), és Gfv.VII.30.096/2019. (BH 2020.151.) határozataitól.

[21] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság tévesen értelmezte az egyedi hitelszerződésben az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatást. A szerződés 7. pontjában összesen két bővített mondat foglalkozik az árfolyamkockázattal, de ez a tájékoztatás nem tekinthető teljes körűnek, csak lehetőségként és nem valós veszélyként utal a forint gyengülésének a fogyasztóra nézve kedvezőtlen következményeire. Nem olvasható ki belőle, hogy az árfolyam kedvezőtlen változása bármikor bekövetkezhet a futamidő alatt, és emiatt felső határ nélkül emelkedhet az adós fizetési kötelezettsége, ezért nem felel meg a világosság és érthetőség követelményének, mert csak utalást tartalmaz a változás lehetőségére. Nem nyújt továbbá részletes tájékoztatást az ő kötelezettségeire való hatásairól sem. A szerződésből és az üzletszabályzatból sem állapítható meg az árfolyamkockázatnak a

fogyasztó pénzügyi kötelezettségére gyakorolt, esetlegesen jelentős gazdasági következménye. A perbeli tájékoztatás megfogalmazása általános jellegű, emiatt az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó nem értékelhette az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentősebb gazdasági következményeket.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását célozta. Álláspontja szerint a szerződés 7. pontjában szereplő árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelt a jogszabályban rögzített feltételeknek, valamint a világos és érthető megfogalmazás követelményeinek, amely alapján egy általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó képes volt a szerződésben rejlő kockázatok értékelésére, és kellőképpen megfontolt döntést hozhatott. Hangsúlyozta, az árfolyamkockázat korlátozottságára a szerződésben semmi nem utal, így az alperes alappal nem gondolhatta, hogy az őt korlátozottan terheli, továbbá azt sem, hogy az árfolyam változása a kölcsön futamideje alatt nem következhet be, annak nincs felső határa, illetve, hogy a törlesztőrészlet nem, vagy csak csekély mértékben nőhet. Hivatkozott a Kúria Gfv.VI.30.035/2021/4. számú végzésének [42]-[43] pontjaiban kifejtettetre.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[24] A Kúria a felülvizsgálat eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.

[25] A Kúria előjáróban emlékeztet arra, hogy a perbelivel azonos szerződési feltételekkel kapcsolatban korábban már állást foglalt egyedi határozataiban (Gfv.VII.30.322/2020/6., Gfv.VI.30.035/2021/4.), és a 2/2014. PJE határozat szempontrendszerének alkalmazásával megállapította, hogy a fogyasztó – az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül – nem csak azt vehette számításba, hogy a perbeli kölcsönszerződéshez kapcsolódik árfolyamkockázat, de fel kellett ismernie annak konkrét jellegét, mibenlétét, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, továbbá azt is, hogy kockázatviselésének nincs felső határa, tehát az korlátlan.

[26] A Kúria figyelemmel volt arra is, hogy Jogegységi Panasz Tanácsa az imént hivatkozott döntéseket követően, 2021. november 22-én hozott és a Magyar Közlöny 2021. évi 243. számában 2021. december 28-án közzétett Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozata (a továbbiakban: JPE határozat) értelmében a 2/2014. PJE határozat 1. pontja azzal a kötelező (kiegészült) értelmezéssel alkalmazható, miszerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet (JPE határozat elvi tartalom, 34. pont).

[27] A felperes jogelődje által a perbelivel azonos szövegezésű, gépjárművásárlás kapcsán a fogyasztónak adott árfolyamkockázati tájékoztató utóbbi elveknek való megfelelésége körében a hivatkozott JPE határozat meghozatalát követően is születtek már kúriai határozatok (Gfv.VI.30.232/2021/4., Gfv.VI.30.176/2022/4.), amelyekben a Kúria a JPE határozatra tekintettel – eltérésre okot adó körülmény hiányában – változatlanul helytállónak és irányadónak tekintette a korábban ebben a jogkérdésben hozott határozatait, és megállapította, hogy a JPE határozat elvi tartalmában meghatározott értelmezéssel kiegészülve alkalmazott 2/2014. PJE határozat 1. pontja alapján a perbeli kikötés tekintetében

is az volt megállapítható, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerhette és értékelni tudta, hogy a nemzeti fizetőeszköz (forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet.

[28] A Kúria a Gfv.VI.30.232/2021/4. és Gfv.VI.30.176/2022/4. számú precedensértékű határozataitól a jelen ügyben sem kívánt eltérni. Kiemeli, hogy a vizsgált szerződéses pontban a kockázat mellett megjelenő „jelentős” – majd később a „fokozott” – kitétel nem egyedül magát a kockázatot jellemezte; a kockázatból, annak közölt jellegéből (jelentős/fokozott) egyúttal következik, hogy az így jelzett kockázat lehetséges gazdasági következményei is súlyosak lehetnek. Az árfolyamkockázatról a szerződés 7. pontjában (valamint azzal azonosan az ÜSZ 18.3.4. pontjában) nyújtott tájékoztatás alapján a fentebb jelzett mércével jellemezhető átlagos fogyasztó nem csak azt ismerhette fel, hogy az adott ügylethez árfolyamkockázat kapcsolódik, melyet kizárólag ő visel, illetve, hogy a forint árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, de azt is értékelhette, hogy az előzőekből következően fennálló tartozása – a törlesztőrészleteken, a hátralévő teljes tőketartozáson és a szerződés idő előtti megszűnésével (módosulásával) jelentkező árfolyam-különbözeten keresztül – jelentősen is megemelkedhet.

[29] A korlátlan árfolyamkockázat viselésére vonatkozóan a felperes jogelődje részéről nyújtott perbeli tájékoztatás tehát teljesítette a világos és érthető megfogalmazás, illetve az átláthatóság követelményét, amelyből következően nem volt megállapítható a főszolgáltatást megállapító szerződéses kikötés tisztességtelensége és ezen okból a perbeli szerződés érvénytelensége (rPtk. 209. §).

[30] Az alperes tévesen hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltért a Kúria két határozatától. A Kúria rámutat arra, hogy a Gfv.VII.30.096/2019/5. számú (BH 2020.151. szám alatt közzétett) ítéletben vizsgált, nem a felperes jogjogelődjével azonos pénzügyintézet által adott árfolyamkockázati tájékoztatás jelentősen eltért a jelen perbelitől. A Gfv.VII.30.090/2020/9. számú (BH 2021.141. számon közzétett) – öttagú tanácsban hozott – végzésében vizsgált, ugyancsak nem a felperes jogjogelődjével azonos pénzügyintézet által adott árfolyamkockázati tájékoztatás lényegileg csak kizárólag az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselését tartalmazta, ezért ítélte a Kúria tartalmában nem megfelelőnek ezt a tájékoztatást. Mindezek miatt az ügyazonosság hiányában ezek a határozatok nem vethetők össze a jelen perbeli tájékoztatással.

[31] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a nem jogszabálysértő jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[32] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, amire tekintettel a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazandó 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes jogi képviselővel kapcsolatban felmerült felülvizsgálati eljárási költségét, amelyet a Kúria a felperes jogi képviselője által felülvizsgálati ellenkérelméhez csatolt költségjegyzékben felszámított, arányosnak ítélt jogtanácsosi munkadíjként, azzal egyező összegben állapított meg.

[33] A Kúria Gfv.2. számú végzésével az alperes részére engedélyezett személyes költségfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére az alperes a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles.

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. §-a szerint alkalmazandó 376. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően az alperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

[35] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[36] 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 209. § (2) bekezdés,

2/2014. PJE határozat

Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozat

A döntés elvi tartalma

[37] Az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás akkor megfelelő tartalmú, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat és ezáltal fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet.

Budapest, 2022. május 24.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Cseh Attila s.k., előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró

A kiadmány

hitelélül:

S.K.

bírószági ügyintéző